

A TANÁRKÉPZÉS HELYZETE ÉS PERSPEKTÍVÁI A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEMEN

Pukánszky Béla*, Sümeginé Törőcsik Tünde**

*Szegedi Tudományegyetem, Bölcsészettudományi Kar, Neveléstudományi Tanszék, Szeged; **Szegedi
Tudományegyetem, Természettudományi Kar Dékáni Hivatala, Szeged
pukanszkyb@ya.hu; stunde@sci.u-szeged.hu

Kulcsszavak: tanárképzés, felsőoktatási modernizáció, integráció

Az Országos Közoktatási Intézet felkérésére 2003 derekán a felsőoktatási intézmények többsége örömmel vállalkozott arra, hogy közösen elfogadott szempontok alapján összefoglaló helyzetelemzés készüljön a magyarországi pedagógusképzésről. Az analízis hiánypótló, praktikus célja az alaphelyzet feltárása és bemutatása, perspektivikus célja pedig a köz- és felsőoktatás közös kapcsolódási pontjainak megjelenítése, az egymásra utaltságból fakadó közös érdekek, törekvések megfogalmazása a felsőoktatás szemszögéből.

Ennek keretében a Szegedi Tudományegyetem munkatársai elsősorban a hozzáférhető adatbázisok, intézményi dokumentumok és interjúk alapján leírják többek között a tanárképzés intézményi szervezeti kereteit, vázolják a képzési célt, a képzési szinteket, jellemzik a tanárképzésnek a képző intézmény szervezeti működésében elfoglalt helyét, a képzés feltételeit.

A feldolgozáskor figyelembe vett szempontok közül kiemelkedően fontosnak tartják az egyetemi és a közelgő európai integráció intézményen belül megjeleníthető hatásait, a koordinálás kérdéseit, a gyakorlati képzés feltételeit, intézményeit, illetve a finanszírozás megbízható költségvetés alapján történő átalakítását.

Az intézmény számára a tanulmány elkészítésének a várható hozadéka elsősorban a pedagógushivatásra való felkészülést választó és vállaló hallgatók felsőoktatási tanulmányi karrierjének tervezhetősége, a szakmai utánpótlással szemben támasztott minőségi és mennyiségi elvárásoknak történő megfelelés. Mindehhez nélkülözhetetlen a tanárképzés intézményi szintű koordinációjának alkalmazkodása a megváltozott belső és külső körülményekhez, valamint megkerülhetetlen a képzés tartalmi korszerűsítése.

A felsőoktatási modernizáció, ezen belül a tanárképzés modernizációjának talán legfontosabb eszköze a Bolognai Nyilatkozat következményeként a rendszerre ható változtatási kényszer, valamint ezzel párhuzamosan a megváltozott műveltségképből, a közoktatással szemben támasztott elvárások átrendeződéséből következően a tanárképzésre háruló új feladatok körülírása és az új helyzetből adódó felelősség megfogalmazása. Csak ennek birtokában válhatnak a képző intézmények képessé arra, hogy azonosuljanak a velük szemben támasztott követelményekkel, és arra, hogy a megfelelés érdekében a szükséges szervezeti, tartalmi korszerűsítésre elszánják magukat.